שלשה מינין פרק ששי נזיר

קא א ב מיי' פ"ח מהל' נזירות הלכה כ:
קב ג מיי' פ"ו שם הל' יב:
קג ד מיי' פ"ח שם הל' ג:
קד ה מיי' פ"ו שם הל' יד:
קה ו מיי' פ"ח שם הל' ב:
קו ז מיי' שם הלכה ד:

תורה אור השלם

1. וְהִקְרִיב אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהַעֲמִדָהּ לִפְנֵי יְיָ׃ במדבר ה טו
2. וְגִלַּח נְזִיר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶת רֹאשׁ נִזְרוֹ וְלָקַח אֶת שְׂעַר רֹאשׁ נִזְרוֹ וְנָתַן עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים׃ במדבר ו יח

הגהות התוספות

1. מל"ל לקמ' כ. 2. ל"ל ג"כ הכי הכי. 3. ל"ל לא שעשה כמעלות. 4. ל"ל ומשמע שהוא פתוח. 5. ל"ל ומשמע ליה טעמא דקרא. 6. ל"ל לכל מועד ממש. 7. ל"ל טעמא דקרא שלא כו'. 8. ל"ל מטעמא ומשם יצא מלא טעמא דקרא כו'. 9. ל"ל זבח לשחוט. 10. ל"ל משמרים בקרבן.

לעזי רש"י

ישקורי"ד [ושקרי"ד]. א מבושל כראוי.

מוסף רש"י

שמא יתגרו בה פרחי כהונה. ויהיו רוצים לתרום כל ימיה. פרחי כהונה נקט על שם שהיו לוקין כשזרו יותר מאשר נפש (מכות ח.). זבח לרבות את החטאת אשם. נני נזיר ונקח את שער ראשו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים. לפי שזבח של חטאת אינו של שלמים, לפיכך אינו נאכל אלא ליום ולילה אחד (מנחות צא:).

פי' הרא"ש

מתני' דמס' מדות דקתני זהיה מגלח בלשכת ויריים: זו אינה כוהלת שוקות שהיתה עומדת בגוזל כראמר בסוטה זהיה קושר חבל המצרי מעלה מדדיה: ואח"כ של את הרוטב סיומא ברייתא הוא: מובחו יהיה תחלה. מיתורא דזבח קא דריש תחת דוד השלמים יהיה מן הובח דהיינו ובשר דמן הובח עצמו א לשרוף כל זמן והוא ראוי לאכילה: מאי זבח השלמים ש"מ תורתי דסמך זבח לתחת דרשינן תחת השלמים יהו מן הובח: או שולקן בישול מרובה. ומניין ואח"כ הותר הנזיר לשתות יין נראה דכרבי אליעזר ס"ל דאית ליה בגמ' דאסור לשתות יין עד לאחר כל המעשים האמורים

א) בשלמים הבתוב מדבר. וכרבי יהודה דמתני' דלמר על שלמים יגלח שנאמר כהן ומחטו פתח אהל מועד: רבי יאשיה אומר אינו צריך הרי הוא אומר לא תעלה במעלות. כי הולך לעבוד עבודה ואינו כל כך כזיון וקשה דמאי אינו צריך למדרש מסכרת גלח מק"ו וכסיפרי אין הגירסא ר' יאשיה אומר גלח כל זה מדברי מ"ק וכי אינו אתם אי אינו גלח פתח אהל מועד ממש אמרת מ"ק[2] דרך כזיון אי אינו גלח ממש לומר לאין להוסיף מסכרת הפסוק ממשמעו הרי הוא אומר לא תעלה[3] ק"ו לדבר כזיון:

ולא בטי שמחוסר הבאה ולקיחה ונתינה. שהרי שלמים נאכלין בכל העיר ואם מגלח פתח אהל מועד ודוד שלמים [4]כעי הרי ממוסר הכאה לקיחה ונתינה:

וגילח (את) הנזיר פתח אהל מועד בזמן שהוא פתוח. כלומר ע"כ לאו פתח אהל מועד ממש לא"כ ה"ל דרך כזיון גלח בזמן פתח א] [פתוח][4]: **ולא** נזירה. משמע שטעמא דקרא[5] שמא יתגרו בה פרחי כהונה [2] אם מגלח פתח אהל מועד ממש גלח במדינה מגלח במקום לגוע ולא ילמוד פרחי כהונה: **אינה** כוחלת ופוקסת. הסוטה [2] עומדת אם [בעיוון] כדאמר בסוטה (דף ז:) היו קוסרין מכל המגרי כו': **ומשלח** תחת הדוד. שהשלמים כו': **אם** גילח במדינה. שיש לו רשות לגלח במקום שילגה ואף על גב דכתיב לא פתח אהל מועד לאו פתח ממש אהל מועד[6] קאמר כדדרשינן בגמ':

לא היה משלח תחת הדוד. גרשה למכל מקום פשיטא ליה לתנא דלהני פשטא דקרא דמשמע דכיוצאים הוא מגלח ואם היה מגלח בגבולין לא היה [2] מגלח פתח הדוד דכתיב בקרא וגלח הנזיר פתח אהל מועד ולקח את שער ראשו נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים ואיכא תנא דדרים בגמ' יצא זה שמסוכר לקיחה וכתינה וה"ל ממוסר בכתב שערו ממון גירושים: **אבל** הגלחת בטומאה לא היה משלח תחת הדוד. דוד של אשם נזיר טמא ומטמא העוף[2] שלח תלה הכתוב נמיעת שער מתח הדוד גלח בטהור: **רבי** מאיר אומר [הבל משלחין תחת הדוד]. בין נזיר טהור [1] במדינה ובין נזיר טמא [במקדש]: חוץ מן הטמא שבמדינה בגמ' תמרינן מפני שערו נקבר וכן שלחי תמוהים (דף לה.). אבל בגלח בטומאה בעזרה ואין לך בטומאה גדולה מזו שהרי נגרמית והוא טהור מן הרוטב כדמפרש ואזיל: **מנלן** אשר קרא תחת זבח השלמים מובחו יהא תחתיו. מיתורא דזבח דרשינן כי אשם השלמים יתן מזבחו: [מטמא] ואשם[5] תמר קרא זבח לרבות מטמא ומאשם: **מפני** ששערו נקבר. לפי שמפרש מנלן: **כאן** ובאן. במקדש ובמדינה: **או** שולקן. בישול [1] יותר [מדאי]: **ואח"כ** הותר הנזיר לשתות ביין. לכתורה נראה להאי תנא דלא כר"ש דלמר בגמ' דאסור לשתות יין עד לאחר כל המעשים שמפרש[10]: **כיון** [שנזרק עליו] אחד מן הדמים. כדדרשינן בגמ' לאחר מעשה ימידי:

אמר

שמא יתגרו בה פרחי כהונה אמר לו לדבריך סוטה תוביח דכתיב בה [1]והעמידה לפני ה' ולא חיישינן [2]שמא יתגרו בה פרחי כהונה אמר להן זו כוחלת ופוקסת זו אינה כוחלת ופוקסת: **מתני'** היה נוטל שער ראשו נזרו ומשלח תחת הדוד ואם גילח במדינה לא היה משלח תחת הדוד במה דברים אמורים בתגלחת הטהרה אבל בתגלחת הטומאה לא היה משלח תחת הדוד ר"מ אומר הכל משלחין תחת הדוד חוץ מן הטמא שבמדינה בלבד: **גמ'** [3] נוטל שער ראשו נזרו ת"ר [4]ואח"כ נוטל את הרוטב ונותן על שער ראשו נזרו ומשלח תחת הדוד של שלמים [2]ואם שילח תחת הדוד של חטאת ואשם יצא אשם בנזיר [טהור] מי איכא אמר רבא ה"ק [2]נזיר טמא משלח תחת הדוד של אשם יצא מנה"מ אמר רבא אמר קרא [2]אשר תחת זבח השלמים מזבחו יהא תחתיו ואם שילח תחת הדוד של חטאת [3]יצא מ"ט אמר קרא [3]זבח לרבות את החטאת ואשם והא אפיקתיה להאי זבח מרוטב א"כ לימא קרא מרוטב השלמים מאי זבח ש"מ לרבות חטאת ואשם ואימא כולה לחטאת ואשם הוא דאתא א"כ לימא שלמים וזבח מאי זבח השלמים שמע מינה תרתי תנו רבנן [5]הבל היו משלחין תחת הדוד חוץ מטמא שגילח במדינה מפני ששערו נקבר דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר [6]טהורים כאן ובאן היו משלחין [7]טמאים כאן ובאן לא היו משלחין וחכ"א הבל לא היו משלחין תחת הדוד חוץ מן טהור שבמקדש מפני שנעשה כמצותו: **מתני'** [1]היה נוטל את השולקן הכהן [2]נוטל את הזרוע בשלה מן האיל [3] וחלה מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחת ונותן על כפי הנזיר ומניפן ואחר כך הותר הנזיר לשתות יין ולהטמא למתים

כדי שלא יתגרו בה פרחי כהונה: **סוטה אינה כוחלת ופוקסת.** דלמא לגוולה קא בעי וכיון דמגוולה לא אתו למיגרויי בה: **מתני' ומשלח.** ומניח: ה"ג במתני' היה נוטל שער ראשו נזרו ומשלח תחת הדוד ואם גילח במדינה לא היה משלח תחת הדוד במה דברים אמורים בתגלחת הטהרה אבל בתגלחת הטומאה לא היה משלח תחת הדוד ר"מ אומר הכל משלחין תחת הדוד חוץ מן הטמא שבמדינה בלבד: **גמ'** [4] נוטל שער ראשו נזרו ת"ר [5]ואח"כ נוטל את הרוטב ונותן על שער ראשו נזרו ומשלח תחת הדוד של שלמים [2]ואם שילח תחת הדוד של חטאת ואשם יצא אשם בנזיר [טהור] מי איכא אמר רבא ה"ק [2]נזיר טמא משלח תחת הדוד של אשם יצא מנה"מ אמר רבא אמר קרא [2]אשר תחת זבח השלמים מזבחו יהא תחתיו ואם שילח תחת הדוד של חטאת [3]יצא מ"ט אמר קרא [3]זבח לרבות את החטאת ואשם והא אפיקתיה להאי זבח מרוטב א"כ לימא קרא מרוטב השלמים מאי זבח ש"מ לרבות חטאת ואשם ואימא כולה לחטאת ואשם הוא דאתא א"כ לימא שלמים וזבח מאי זבח השלמים שמע מינה תרתי תנו רבנן [6]הבל היו משלחין תחת הדוד חוץ מטמא שגילח במדינה מפני ששערו נקבר דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר [7]טהורים כאן ובאן היו משלחין [8]טמאים כאן ובאן לא היו משלחין וחכ"א הבל לא היו משלחין תחת הדוד חוץ מן טהור שבמקדש מפני שנעשה כמצותו: **מתני'** [1]היה נוטל את השולקן הכהן [2]נוטל את הזרוע בשלה מן האיל [3] וחלה מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחת ונותן על כפי הנזיר ומניפן ואחר כך הותר הנזיר לשתות יין ולהטמא למתים

כדי שלא יתגרו בה פרחי כהונה: **סוטה אינה כוחלת ופוקסת.** דלמא לגוולה קא בעי וכיון דמגוולה לא אתו למיגרויי בה: **מתני'** ומשלח. ומניח: ה"ג במתני' היה נוטל שער ראשו נזרו ומשלח תחת הדוד ואם גילח במדינה לא היה משלח תחת הדוד במה דברים אמורים בתגלחת הטהרה אבל בתגלחת הטומאה לא היה משלח תחת הדוד ר' מאיר אומר הכל משלחין תחת הדוד חוץ מן הטמא שבמדינה כלבד. וקפריס שכאנו כהן במצמצתו שם שילח תחת הדוד של שם יצא שכאנו היה ל"ג במתניתין שלח תחת הדוד ג"כ ת"ר ותמ"כ טולל את הרוטב כו'. והכי פירושא דמתני' היה נוטל שער ראשו נזרו ומשלחו תחת הדוד של שלמים ואם גילח במדינה לא היה משלחו תחת הדוד של שלמים: **כד"א בתגלחת הטהרה.** [6]דמרו אשם גילח במקדש משלח תחת הדוד לגלח בזמן שגילח במדינה. אבל בתגלחת הטומאה אפי' בזמן שגילח במקדש לית ליה תחת הדוד של חטאת ואשם יצא אשם בנזיר [טהור] מי איכא אמר רבא ה"ק [2]נזיר טמא משלח תחת הדוד של אשם יצא מנה"מ אמר רבא אמר קרא [2]אשר תחת זבח השלמים מזבחו יהא תחתיו ואם שילח תחת הדוד של חטאת [3]יצא מ"ט אמר קרא [3]זבח לרבות את החטאת ואשם והא אפיקתיה להאי זבח מרוטב א"כ לימא קרא מרוטב השלמים מאי זבח ש"מ לרבות חטאת ואשם ואימא כולה לחטאת ואשם הוא דאתא א"כ לימא שלמים וזבח מאי זבח השלמים שמע מינה תרתי תנו רבנן [6]הבל היו משלחין תחת הדוד חוץ מטמא שגילח במדינה מפני ששערו נקבר דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר [7]טהורים כאן ובאן היו משלחין [8]טמאים כאן ובאן לא היו משלחין וחכ"א הבל לא היו משלחין תחת הדוד חוץ מן טהור שבמקדש מפני שנעשה כמצותו: **מתני'** [1]היה נוטל את השולקן הכהן [2]נוטל את הזרוע בשלה מן האיל [3] וחלה מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחת ונותן על כפי הנזיר ומניפן ואחר כך הותר הנזיר לשתות יין ולהטמא למתים

שכמדינה מפני ששערו נקבר דברי רבי מאיר ר' יהודה אומר טהורים כאן ובאן. בין במקדש בין במדינה היו משלחין טמאים כאן ובאן לא היו משלחין: **ומכמיס אומרים הכל לא היו משלחין תחת הדוד חוץ מטהור שבמקדש מפני שנעשה כמצותו.** ומתניתין דילן מלישנא דמכמיס וכדפרשינן לעיל: **שנעשה כמצותו.** שגילח במקדש כמצותו: **מתני' או שולקן.** שלוקו מבושל (ג) יפה ומקופל"ר בלע"ז: **אם הורוע נמלח.** מיכל למ"ד [2]שלמה ומיכל למ"ד זורוע שנתבשלה עם הסל במסכת חולין (דף לח:): גמ'

מטמאת ומאשמת: **א"כ** לימא קרא שלמים ונבח מאי זבח השלמים. מדמקמך זבח[3] למדרש תחת השלמים יהיה מן הזבח: **מפני** ששערו נקבר. לפי שמפרש מנלן: **כאן** ובאן. במקדש ובמדינה: **או** שולקן. בישול [1] יותר [מדאי]: **ואח"כ** הותר הנזיר לשתות ביין. לכתורה נראה להאי תנא דלא כר"ש דלמר בגמ' דאסור לשתות יין עד לאחר כל המעשים שמפרש[10]: **כיון** [שנזרק עליו] אחד מן הדמים. כדדרשינן בגמ' לאחר מעשה ימידי:

אמר

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com

נוסחת הריב"ן

ג) בתגלחת הטהרה בלבד אמרו: ב) שגלח במדינה: ג) אמר קרא זבח השלמים מן הזבח יהא תחתיו הם"ד ואשאר ליתיה: ד) ואשם וכו' ושם"ל ר"ש ת"ר ואחר שגלח טהור מן הרוטב שהשלמים מתכבלים בו ונותן על שער התגלחת ממנו ומשלחו תחת הדוד של שלמים ואם גילח תחת הדוד של חטאת ואשם יצא אשם בנזיר טהור מי איכא למימר דלגלח אשם מי איכא למימר רבא ואם כו' מנה"מ דמתני' הרוטב על השער לאחר רבא אמר קרא זבח השלמים דמשמע לאחר שהתירו יהא זבח שלמים לומר לך מן הזבח עצמו יהו מתניו ואם גילח תחת הדוד של חטאת ואשם יצא אשם בנזיר טהור